

opfyldt, idet flådens kapacitet da var nedbragt til 97.178 GT/BRT og 424.914 kW. Den danske fiskerflåde er altså allerede nedbragt, endda et godt stykke under det vedtagne mål, og derfor finder mindretallet, at yderligere reduktioner af flåden ikke er påkrævet. Danmark har til fulde opfyldt sin del af aftalen.

Generelt om reduktioner af fiskerflåden eller af andre produktionsapparater kan nævnes, at det efter mindretallets opfattelse ikke er en politisk opgave at bestemme, hvor stort et givet produktionsapparat skal være. Erhvervslivet må og skal fungere på markedsøkonomiske vilkår, og politikerne skal ikke blande sig i størrelsen af produktionsapparatet, men alene opstille nogle få betingelser for aktørerne. En politisk bestemt strukturudvikling af fiskerflåden (nedbringelse af kapaciteten) er udtryk for rendyrket planøkonomi og politisk regulering, og planøkonomi har fiskerierhvervet alt for længe være underkastet med de nuværende problemer til følge.

Med hensyn til lovforslagets afsnit om rådgivning, undersøgelser og afsætningsfremme kan mindretallet støtte initiativerne til afsætningsfremmende foranstaltninger. Dansk fiskeri lider i høj grad under manglende produktfornyelse og afsætning af allerede eksisterende produkter, og derfor finder mindretallet det i orden, at erhvervet hjælpes i gang med afsætningen.

De særlige initiativer vedrørende omstillingen i fiskerisektoren, Europa-Kommissionens PESCA-initiativ, har direkte tilknytning til reduktionen af fiskerflåden og de problemer, de skaber i kystbyer, som er dybt afhængige af fiskeriet og følgevirksomhederne. Da man politisk har vedtaget at nedbringe fiskerflåden yderligere, er det naturligvis i orden, at de selv samme politikere bevilger penge til at afbøde de værste skader, beslutningen om nedbringelsen af flåden påfører mange lokal- og kystsamfund.

Mindretallet kan støtte afsnittet om støtte til yngre fiskeres førstegangsetablering, men henviser til de bemærkninger, som Danmarks Fiskeriforening har fremsendt til udvalget, specielt med hensyn til ønsket om at udvide låneloftet fra 5 mio. kr. til 10 mio. kr.

Endvidere er mindretallet helt enig med Danmarks Fiskeriforening i dens generelle indstilling til fiskeriet, som det kom til udtryk i foreningens henvendelse til udvalget af 4. ja-

nuar 1996. Heraf fremgik det bl.a.: »Danmarks Fiskeriforening er af den principielle opfattelse, at fiskeriet ikke burde befinde sig i en situation, hvor der er behov for støtteordninger m.v. Overordnet betragtet er det problematisk, at en detaljeret regulering af fiskeriet har den konsekvens, at der opstår behov for støtteordninger inden for en række andre felter. De midler, som i dag tilføres fiskerierhvervet gennem støtteordninger, burde omlægges til generelle lettelser for erhvervet, hvorved man vil få en mere naturlig strukturudvikling af fiskeriet.«

Lovforslaget indeholder for mange bemyndigelser til ministeren og indeholder ligeledes en kontrolbestemmelse, som efter mindretallets opfattelse er en tilsidesættelse af grundlovens § 72. § 14, stk. 2, i lovforslaget har følgende ordlyd: »Med henblik på at kontrollere gennemførte foranstaltninger efter loven har landbrugs- og fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til virksomheder m.v., der drives af en fysisk eller juridisk person, der har modtaget tilsagn om støtte efter loven. På tilsvarende måde har landbrugs- og fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, adgang til virksomhedernes regnskaber, forretningsbøger m.v.«

Mindretallet er af den generelle, principielle og bestemte opfattelse, at den private ejendomsret er ukrænkelig, jf. grundlovens § 72, og det skal respekteres. De hidtidige regler og bestemmelser har ikke givet anledning til, at den private ejendomsret sættes ud af kraft. Der sker efter mindretallets opfattelse i disse år en kedelig udvikling hen imod, at der i lovforslag indsættes paragraffer, der tilsidesætter den private ejendomsret. Den private ejendomsret er en afgørende forudsætning for hele opretholdelsen af vores privatkapitalistiske samfund. Den private ejendomsret er sikret i grundlovens § 72 og skal opfattes som et bolværk mod unødige chikane og overgreb fra andre, herunder offentlige myndigheder, og skal ikke tilsidesættes af smålige ønsker om adgang til privat ejendom. Skulle der undtagelsesvis være behov for at tiltvinge sig adgang til en ejendom, findes der i retsplejeloven og under domstolskontrol udmærkede regler herom, og sådan skal det fortsat være.

Landbrugs- og fiskeriministeren bemyndiges ligeledes i lovforslaget til at nedsætte et nyt